

ד"ר זאב שפניר ויוסי שפניר

הוופעת החליפה למשמעות היבט גיאוגרפי וניתוח פטימולוגי

ראשי-פרקיות

- א. הולכים מדבר בתקופת המקרה
- ב. הולכים מדבר לאחר תקופה התניינית
- ג. שני מוגמות בהליכה מדבר

*

למה מדבר במקרא שתי הגדרות:

- א. מקומות שאין יפה ליישוב.
  - ב. שטח מרעה בעל = חללה גזורה מהשורש ד.ב.ר שהוראותיו הראשונית להנאג ולהוביל ומכאן הדברת הצאן, האבטחו והאכלתו.¹
- בחיבורנו זה, נטה להבין את משמעותו ההלכית למדבר במקרא ובספרות מאוחרת יותר.

א. הホールפים למדבר בתקופת המקרה

במקרא המדבר מתחבר לרע, אין בו עצי פרי ויש בו חוות רעות, נחשים רפואיים ועקרבים. החולץ למדבר צפוי לחום רב, לרעב ולצמא עד כדי סכנת נפשות. המדבר יכול להשולט על אזוריו יישוב אם האדם אינו עושה את רצון האל. אמנים יש במקרא גם היבטים תיוביים למדבר - מקום לרעיה צאן וכמקרים קבלת התורה - אך בדרך כלל המדבר נתפס כמקומות אליו הולכים מי שאין לו ברירה ונמלטים שלוים.²

המילה מדבר מופיעה בתנ"ך 271 פעמים.³ מספר כה גדול מעיד שהמדבר בכלל, והדבריות באזור: סייני, נגב, יהודה ושומרון בפרט, תפזו חלק חשוב בתודעת העם. נציג מספר דוגמאות מההיסטוריה היהודית הקשורים בעיקרו, לנגב ולמדבר המזרחי של הארץ ישראל:

1. על פי: מדבר, אנציקלופדיה מקראית, ד', טורים 674-678.

2. וראה על כך: י' שפניר, מדבר וסיני במקורות היהודיים, קט מקורות מבואר, החברה להגנת הטבע, תשנ"ד. י' רוזנסון, י' שפניר, הגבול הדורי של הארץ הנושבת, קט מקורות מבואר, החברה להגנת הטבע, תשנ"ג.

3. אי אבן שושן, קונקורדנציה חדשה לתנ"ך, קריית ספר ירושלים 1982 ערך: מדבר.

הגר - היא הראשונה, שאנו שומעים עליה במקורות שהולכת לדבר, כאשר אברהם בלחץ של שרה מגרש אותה מהבית: "...וישלחו ותלך ותתע במדבר בארץ שבעי".⁴

משה - כאשר ה' מותגלה אל משה ומטיל עליו להוציא את העם מצרים, הוא מנהיג את הצאן במדבר: "...וינח את הצאן אחר המדבר ויבוא אל הר האלוהים חורבה".⁵

דוד - במאבק הממושך بيtro לבן שאול בראשית תקופת המלוכה, בורה למדבר, לאוצר עין גדי ודורות יהודה, שם הוא מוצא לעצמו מקום מוגן מרוחק מהציוויליזציה: "ויהן שאל בגבעת החכילה, אשר על פניהם ישימון על הדרכן ודוד ישב במדבר...".⁶

אליהו - לאחר שהרג את נביי בעל בכרמל חושש מנקמתה של איזבל, ולכן הוא בורה למדבר הדורי לכיוון אר שבע, ומשם להר חורב, לסיני: "וירא ויקום וילך אל נפשו ויבוא באר שבע... והוא תלך במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רותם אחד...".⁷

ירמיהו - שואף לעזוב את העם וללכת למדבר להתבודד ולא לראות את כל הרעות שנעשים על ידו: "מי יתנני במדבר מלון אורחות ואعزזה את עמי ואלכה מאיitem כי כולם מנאים עצרת בוגדים".⁸

ניתן להוסיף כאן גם את נזודי ישראל במדבר ואת מעמד הר סיני שהוא קשרו אף הוא בתקופת הנזודה.⁹

ב. ההולמים למדבר לאחר תקופת התנ"ז

לאחר תקופת המקרא הולכות קבוצות שונות למדבר, ומהן: שומרונים - נמלטו למדבר שומרון בסוף התקופה הפרסית ובראשית התקופה החיליסטית מפני סקטוכים בינם לבין השלטון. חלקם אף מצאו את מותם במערות שבמדבר. לדיהם נמצא לאחר יותר מאלפיים שנה.¹⁰

4 בראשית כא, י, כאן לראשונה אנחנו שומעים על הליכה למדבר כמקום מילוט.

5 שמות ג, א, עניין הבריחה של נביה בזמן הקשרתו לבואה ידועה בספרות המחקר ואני מתכוון לעסוק בה כאן, אנו רק נזכיר כאן דוגמה נוספת את ספרו אליהו הנביא, בהמשך.

6 שמוי'א כת, ג, המרדף נערך בדרך מזרח יהודה לא רוחק מכרמל ומעון של ימינו.

7 مليיא, יט, ג-ד, הבריחה כאן היא מפני נקبات דם.

8 ירמיהו ט, א, ירמיהו בן ענתות אשר בספר המדבר מכיר. הייטב את המדבר ואין ספק שהוא ידע מה ניתן למצאו בו יחסית לאזר המושב ומשמעות זו הוא מעוניין להמלט לשם.

9 והוא על כך בהרחבה בהערה 2.

יהודים מיריתו - ברחו במקביל לבריחות השומרונים לנחל צלחה במרוחה השומרון, למערות שמעליהם. כך עולה ממצאים שנמצאו במערות בכתף יריחו.¹¹

לוחמים במרד השומרוני - מצאו מחסה במדבר יהודה ושומרון. כך עולה מהכתובים ומסקרים וחפירות ארכיאולוגיות. הם נמלטו, כמו השומרונים ואנשי יריחו, לנחלים התלולים ולמערות בנחלים היורדים מאזור ההר לכיוון בקעת הירדן.¹²

כת מדבר יהודה - אנשי כת מדבר יהודה המזוהים עם האסיים ישבו בסביבות ים המלח, ולאורך חוף המערבי. הקנאים - אחר חורבן ירושלים נמלטים שרידי הקנאים למדבר ומתרבים בצדיה.

מורדי בר כוכבא - במאה השנייה נמלטו לכיוון המדבר בגל בעיות פרח וביטחון מעורע. שרידיהם של מורדי בר כוכבא נמצאו באתרים שונים לאורך כל המדבר המזרחי מנהל דליה בצפון ועד נחל צאלים בדרום. בריחתם למדבר הייתה זמנית - כך לפחות הם קיימו, תוך רצון לחזור לחיים וגילם בבטי הקבע שלהם שנמצאו במרחב לא רב על גב ההר. כך עולה מן הממצאים הרבים כגון: מפתחות בתים שלקחו עימם למערות וכן תעוזות קניין של אדרונות. האתרים המפורטים הם מערות נחל חבר ונחל מורה, בהם נמצאו ממצאים רבים בהם מכתבי בר כוכבא.¹³

10 סיכום וביבליוגרפיה ראה: י. שפנייר, מזרח השומרון בתקופה החלניסטית, הרים והביזנטית, עבודת גמר, אוניברסיטת בר אילן, רמת גן תשנ"ב, ע' 143.

11 על 'חפירה והתעודות מכתף יריחו ראה: ת' אשלי, 'ממצאים ותעודות ממערת בכתף יריחו', קדמוניות 82-81 (תשמ"ח), ע' 23-18. ת' אשלי, וח' משגב, 'יתועדה מן המאה הרביעית לפנה"ס מכתף יריחוי, תרבות נו' (תשכ"ז), ע' 461-477.

12 על החשמונאים הנמלטים למזרח השומרון ראה: י. שורץ, י. שפנייר, 'מדבר שומרון כמקלט למורדים והחשמונאים' קנדרה 65 (תשנ"י), ע' 20-3. מקומות נוספים בהם נמצאו שרידי חשמונאים ראה: י. מגן, י. פינקלשטיין, 'סקר ארכיאולוגי בארץ' בנימין, רשות העתיקות, ירושלים תשכ"ג.

13 החומר על תקופת מרד בר כוכבא ותנימלאים למדבר בתקופה זו הוא רב נציג את החומר הקשור במדבר המזרחי: י. ידין, 'חפירות אחרים בר כוכבא, מעריך, ירושלים 1977. על אזור יריחו בתקופה זו ראה ח' אשלי (לעליל העלה 51), וסיכום לגבי המרד והודיעע עד כה: מ' מורה, מרד בר כוכבא עצמו והיקפו, יד בן צבי, ירושלים 1991, ע' 136-146. ולאחרונה: ד' עמית, 'חידושים בתקר מרד בר כוכבא', ז'ח ארליך, י' אשלי (עורכים), 'מחקרים יהודים ושומרוני', אריאל 1993, ע' 215-227.

נירים - בתקופה הרומית והביזנטית ידע המדבר פריחה וחתימות מאסיביות של נירים שרוכנס היה להטוזד ולהתורק מהכל ומתרבות רעה. ממצאי המדבר המזרחי הקרוב לירושלים נחררו ותוודו, גם כיום ניתן לראות שרידים ורבות זו במנזרים הבזידים הפעילים במדבר יהודה.¹⁴ החולכים אל המדבר הולכים או כבירה אל החיים (כבריה מאובי) כמו: דוד המלך ולוחמי בר כוכבא, או כבירה מלחמים, כאידיאולוגיה, הרכבים (ורמיחו לה), אנשי כת מדבר יהודה, חלק ממורדי בר כוכבא.

ג. שתי מגמות בהליכה למדבר

למדבר היה תפקיד חשוב אצל אנשי אמונה - כמשה, ולהבדיל ממושמד, ובין מփשי תשובה קיומיות, האיסיים ועוד. לידת היהדות - מעמד הר סיני היא במדבר, לידת האיסלם היא במדבר. יש משהו מיוחד במדבר שבמביא אנשים לחשיבה ולהרהורים ולהיפוך אחריו סודות החיים והיקום.¹⁵ חשיבות המדבר קיימת באופן טבעי במיוחד בעמים ותרבותות שונות קרובים למדבר. רשיי (ישיעו מ,יב) מבאר, שהעולם מורכב שלוש מדבר, שלישי יישוב ושליש ימים ונהרות. במקורות שלנו, ובעיקר בתנ"ך, יש למדבר חשיבות רבה. שם גדו מנהיגים כגון משה ודוד, שם ניתנה התורה, ושם עבר עם ישראל ארבעים שנה עד שנכנס לארץ המובטחת, ארץ-ישראל.¹⁶

אחד התיאורים היפים של מנהיג במדבר הוא בלי ספק התיאור של דוד בחיותו במדבר יהודה, והכמיחה ממש לעובdot ה': "מוזמור לדוד בחיותו במדבר יהודה, אלהים אליו אלה אשחרך צמאה לך נשפי כמה לך בשרי הארץ ציה ועיף ביל מים, כן בקדש חוויתך לראות עוזך וכבודך" (תהילים סג,א-ג).

במחקר הפסיכולוגי, שלא במקורותינו, אין הרבה התייחסות למדבר ולהשפעת המדבר על התנהגותם של בני אדם, למרות שבמשך נמשכו תושבי הארץ למדבר. גם הדור צעיר בישראל שלנו נמשך לטיליל במדבר. קיימת התייחסות סימבולית אל מקומות בהם לא גרים בני אדים. חברות רבות קיימים אגדות וסיפורים על כוחות על-טבעיים הפעילים ביערות. באזורי,

14. עבודה מסכמת בעניין זה ערך יי' היינפלד, מנורי מדבר יהודה בתקופה הביזנטית, תולדות וארגונים הפנימי לאור המחבר הארכיאולוגי, חיבור לשם קבלת תואר דוקטור, ירושלים תשמ"ז.

15. יי' אפל (עורך), ההיסטוריה של ארץ ישראל, ירושלים 1984.

16. ראה על כך את רישומיותה של שפניר ורוזנטון (לעיל, העלה 2).

שאינו עשיר בימים, באגמים ובחרים מיוערים, מלא המדבר תפkid חשוב זה. אליו יoon שכנו בהר אולימפוס ופעלו באוצר ההר והעמק באי יון כפי שכתבCampel.¹⁷ באגדות עם של ארץ הצפון, שיחקו הים והאגמים תפkid חשוב. לדבר שני תפkidם - סמל כוח ולגורה, וכן מקום מסטור והתבודדות. מן המדבר יצאו שבטים שכבשו את העולם, ואל המדבר ברחו אנשים מפני אויב ומציק.

חלום על המדבר, משמעו בוירה מן המציאות או מ שאלה לכוח הצלחה וגבורה.¹⁸

שני אלמנטים אלה מופיעים גם בשירה של משוררים בעבר ובהווה. יש שירים געוגעים לשקט והשלווה שבמדבר, ויש געוגעים להשתחררות מן המדבר והפיקתו לאזר פורה ומואכלס.¹⁹ קיים בין שתי מגמות הפוכות אלו: לעיתים השקט והשלווה מאויימים על האדם. יוזעה אישה שבטיפול בגל מצב דיאconi ציירה מדבר שומם וצחית, וביארה שכח היא מרגישה בחיה - ריקנות, שיעום ותוער עניין. לאחר מכן הושפה לצירזה מים, ירך ועצים. על-ידי טיפול נפשי היא הצליחה להחיות את המדבר. כך בדמיונה, וכך גם חורה לתפקיד חיווי.

מדבר איינו תמיד צחיח ושותם. הוא נשא בתוכו פוריות ושפע. כאשר יורדים גשם במדבר, הוא הופך מקוםibus יש וצחיח לנון פורה. זרים מוחכים לעיתים שנים עד שבא הגשם. לאחר גשם של ממש, מתחילה המדבר פרוחה. בתוך שיממון של המדבר מסתתרים חיים. גורם חיוני יכול להפוך את המדבר לדשא צבעוני. לאדם הופך הדבר לסלול של תקוה - לעיתים הוא רודום במשך תקופה ארוכה, וairoע מסויים יכול לגרום להתעוררויות פתאומיות המביאה לייצור נפלאה.

כמובן ניתן ליחס את השαιפה והנדזה למזרחיות לטיתית נשוא של אדם, הפרט והבל, להחליף מקום, ולתור אחר מרחבים חדשים, מעין "אני במערב ובי בסוף מזרח" (ר' יהודה הלוי). הדבר איינו נבע רק מזחפים חיוניים כמו רעב ומלחמה. יש אנשים שטוב להם במקום אחד, שאינם רוצחים לעבר למקום חדש, ומתעוררים אצלם סימני תרצה כאשר הם נדרשים לכך - כמו רזרת מעבר וחזרת נטישה. אך יש אנשים שקשה להם להישאר במקום אחד. בא תקופת השנה והם מרגישים התעוררות פנימית, הדוחפת אותם למקום ולבור למקום אחר. בכך דומה המין האנושי לציפורים ולבעלים חיים אחרים, אצלם קיימים

Joseph Campbell, Occidental Mythology, Arkana 1964. 17

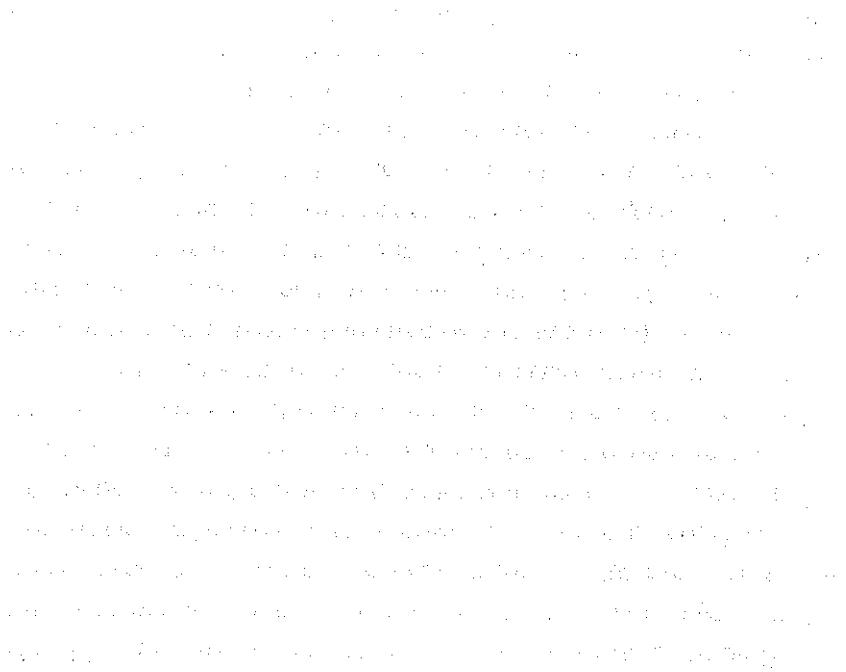
18 ר' פרויד, 'פער חלומות', כתבי ר' פרויד, כרך א', תל אביב תשלי"ד.

19 ר' עמייחי, נור גלי עיניים, ירושלים תשנ"ב.

הזהף והנטיה לעبور ממקום מרעה אחד למשנהו - ולא דזוקא בתקופות של בצרות.

אצל אבותינו, כגון אברהם, ניתן למצוא שילוב בין שני הכוחות הללו. "לך לך ארץ וממלצתך וmbiyat avikha" זהו קולו של הקב"ה, המהווה הן דחף חיוני, מעין כורה של רעב ומלחמה המביא לנודדים, והן קול פנימי, שאתו מזדהה האדם, הנעשה לו טבעי וכואפי.

אולי יש הבדל בין שתי המגמות הללו. המגמה הכהפית המאלצת תביא לידי מציאות מסתור במדבר, אך שם מיד תהפוך השαιוף לצאת ולכבותש מקומות חדשים. אלו הם אותם שבטים נודדי-מדבר, הגנים ממנה כדי לכבותש להם שדות וכרמים וערים נשובות.²⁰ אם ההתעוררות הפנימית הביאה אותך למדבר, קיימות תקווה שתעשה ניסיון להפריה את השמה. אולי בכך ניתן לשകית את שαιוף הנודדים של האדם, במקום שהוא משנה את מקומו, מקום משנה את פרצופה.

Andre Neher "They made their souls anew", University of New York, New York, 1973. 20